

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIMARTS, 25 DE FEBRER DEL 1936

NUMERO 9.801

FRANQUEIG CONCERTAT

El senyor Companys s'adreça per ràdio al poble de Catalunya

Des de l'estació de "U. R." de Madrid, a les 9'15 de la nit, el President Companys, voltat dels seus consellers, Gassol, Barrera, Lluhi, Mestres, Esteve i Comorera, pronuncia el següent interessantíssim i emotiu parlament, que els catalans escoltaren amb íntima i recollida devoció, perquè era la veu estimada i llunyana que tornava, per primera vegada, després de tants mesos i de tan durs avatars, a la cara terra catalana:

Catalans:

En adreçar-me al poble de Catalunya la meua paraula queda paralitzada per intenses emocions, que us prego que recolliu com una ofrena i com un homenatge.

Avui estic aquí, voltat dels consellers i companys que foren empresonats, senyors Gassol, Esteve, Mestres, Lluhi, Comorera i Barrera. El poble català en la jornada magnífica del 16 de febrer pronuncià la sentència a la qual nosaltres havíem apel·lat en la nostra condició de governants i dipositaris de les llibertats constitucionals reconegudes i del sentiment patriòtic que la valora i assegura.

Vull manifestar el nostre agraïment a la ciutadania de la resta d'Espanya republicana. El 6 d'octubre signa i assegura Catalunya en l'obra gloriosa de la República. En parlar al meu poble vull dir també germans de tota Espanya: amb l'esforç de tots edicarem una República justa, magnífica i ambiciosa dels seus destins. Ara escolteu-me, catalans: La nostra Catalunya és ben comprensible,

però deures superiors ens impossibiliten de fer el viatge demà a la nit, com s'havia projectat d'acord amb els mitjans que s'expliquen en una nota que acabem de donar a la premsa.

No podem fer el viatge demà a la nit i en atenció a peticions de catalans perquè la nostra arribada coincideixi amb un dia festiu, el farem el dissabte a la nit per tal d'arribar el diumenge al matí.

Els meus companys i jo sabem l'autoritat de què ens ha revestit l'afecte, que mai no podrà ésser prou correspost, del nostre poble admirable. En el seu dia farem ús d'aquesta autoritat per a correspondre a tan alta i emocionant adhesió amb el sacrifici que sigui necessari. Però des d'ara demanem que tots conserveu la fidelitat a les nostres consignes, que us atengueu a la nostra veu, que confieu en la labor començada i que es proposa realitzar el Govern de la República que presideix el gran patriu Manuel Azana, que ajudeu els organismes i autoritats delegades i que ofeguen i isoleu qualsevol intent que pugui interrompre o dificultar la marxa continuada i ordenada de les línies convingudes en el programa del Front Popular que ens portà a la victòria.

Aquesta és la consigna en aquests moments tal com la responsabilitat d'aquests moments demana.

Catalans: Amb el nostre homenatge i el nostre agraïment, una immensa abraçada.

Dijous vinent, tornaré a parlar. Parlar al meu poble!

Catalans: No us podria dir res més que l'esperit del gran Macià ens a-

"Cantem cançons catalanes"

LES TRES NINETES

Tres ninetes hi ha a França,
mes, ah!
vora un torrent,
que mes, ah!
vora un torrent.
L'una renta bugada,
l'altra l'estén,
l'altra me'n cull violetes
cull-ne un pomell
El fill del rei passava
vora de l'hort;
tira una pedreta a l'aigua,
toca l'amor,
toca-la ben tocada
al mig del cor.
—Si t'he fet mal, amoretta?
—Un xic i poc;
una miqueta i no gaire
al mig del cor!
—Si t'he fet mal, amoretta,
ja es curarà,
que a l'hortet del meu pare

una herba hi ha,
que cura el mal d'amorettes;
aneu-la a cercar.
El fill del rei entra en villa,
sent tocà a morts.
—Per qui brandeu les campanes?
—Per Lianor;
de totes, la més petita,
morta d'amor.
Na Lianor és ben morta,
Déu la perdó!
L'oració que ell ne feia,
plany i dolor,
Déu l'hagi ben perdonada
la dolça amor!

Comentari

Es potser més coneguda aquesta cançó amb el títol d'"El fill del rei", amb el qual la publicà N'Aureli Capmany en el seu "Cançoner Popular", amb tonada del mateix ritme i amb lletra lleugerament diferent de la present.

N'existeixen nombroses variants, no sols a la nostra terra, sinó així mateix a la Provença, al Piemont, etc. Milà i Fontanals, en el seu "Roman-

cerillo", en publicà onze; Pelai Briz, en les seves "Cançons de la terra", en publicà encara d'altres diferents de les alludides; el repetit Capmany en coïncidí diverses, recollides al Pallars, Guàrdies i Pla de Llobregat.

La present, tonada i lletra, era cantada per l'avia materna del comentarista, Na Maria Vallès, de Tarragona, i l'emprava per a fer adornir els petits. La lletra és diferent de totes les publicades.

EL ROSSINYOL

Rossinyol,
encomanam a ma mare,
Rossinyol,
d'un bell bocatge
d'un vol.
Encomanam a ma mare,
i a mon pare no pas gaire,
perquè m'ha mal maridada.
A un pastor me n'ha dada
que em fa guardar la remada.
He perduda l'esquellada;
el vaquer me l'ha atrapada.
—Vaquer, vols torna'm la cabra?
—Què em donaràs per la paga?
—Un petó i una abraçada!

Comentari

Encomanar missatges amorosos al rossinyol és cosa gairebé de tots els temps. En comentar aquesta cançó Capmany recorda la llegenda de Sant Bernat, segons la qual, aquest Sant, en sentir els cants dels rossinyols als jardins dels claustres del monestir, comprengué el relaxament de la disciplina monàstica dels monjos del Cister d'aquell temps.

Diem que és una cosa de tots els temps i cal que hi afegim que també és una cosa de tots els països: amb lleugeres variants, la cançó del "Rossinyol" ha estat recollida a les co-

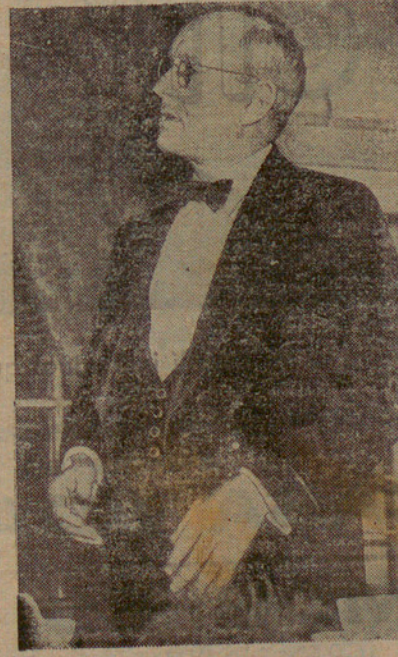
Mrs. Huey Long,

la vídua de l'assassinat senador Long, la qual ara ha estat elegida com a successora del seu espòs en el Senat dels EE. UU. pel governador de Louisiana. La il·lustració representa a Mrs. Long en companyia de la seva filla Rosa.

La miller serventa de França

Madame Yvonne Lefort, a la qual es veu aquí, ha adquirit, en una gran competència de treball domèstic a París, el títol de "La miller serventa de França".

Landon o Borah

Alfred M. Landon, el governador de l'Estat de Kanses, el qual possiblement serà preferit per comptes del senador Borah com a candidat dels republicans per a l'elecció de president dels EE. UU.

marques de Metz, a la Normandia, etc. L'origen de la present sembla que deu ésser rossellonès. Tanmateix remarcuem la semblança de la seva lletra amb algunes estrofes d'una altra que publicarem al seu dia, coneguda amb el nom de "La Flor del Gessamí" o "La Flor del Llorer".

JOAN GOLS

"Ràdio Barcelona".

Aquest número ha estat visat per la censura

Visto y oído

Fernández Flórez, literariament és un buen escritor, pero políticamente es una birria. Esto ya lo hemos dicho varias veces, y, además, agregaremos ahora que de la cosa pública no tiene ni la menor idea, siendo los conceptos por él expresados de la más acuada ramplonería y de la más soporífera vejez. Es un inútil, un tullido dentro del periodismo político. No le va ese arte, o esa gramática parda, al humorista gallego. Claro que ello no es censurable, ni puede serlo, pero no así el cambiar de opinión, de criterio, según la dirección del viento. Porque el ayer panegirista desbordado de Gil Robles, hoy embiste contra él en "La Vanguardia" despiadadamente. Todo eso y mucho más se lo merece el inexperto y ególatra muchacho de la CEDA, pero no es el indicado para censurárselo Fernández Flórez después de haber escrito en el "A B C" en honor y gloria de Gil las más epilépticas alabanzas. Y de otra parte, es mezquino y del peor gusto

La reina de belleza de Siam

També a Siam han elegit la seva reina de bellesa i la nostra fotografia presenta a "Miss Siam 1936", la qual solament té 18 anys d'edat.

poner en el diari de Luca de Tena comentarios favorables, y, en cambio, en el periódico de "Gaziel" acometer a raja tabla contra el aliado de Calvo Sotelo.

Hay que tener más seriedad. Y usted, señor Fernández Flórez, no es, desde luego, un lacayo del lechuguino ese que se dice marqués de Luca de Tena. Pero lo que usted arguirá: ¡Cobre yo la nómina en "A B C" contentemente, y riase la gente!

Juan March, el rey del tabaco, como ya saben ustedes, ha huido a Francia.

El señor March es el contrabandista de la política. Y su jaca, como ha dicho Prieto, es el periódico madrileño "Informaciones".

VILAJUIGA

Museu de Mineralogia

Per creure'l just i encertat, plausos reproduir de la revista esportiva "Canigó", de Figueres, el següent article que el nostre estimat company Sr. Casals dedica al notable Museu de Mineralogia que el culte senyor Ramon Margineda i Duran ha aconseguit reunir, fent, amb goig, tota mena de sacrificis, en un dels pavellons de les Aigües de Vilajuiga:

"Llegint el llibre "Excursionisme i Ciutadania" del nostre preuat amic En F. Pujol i Alguero, ens ve bé per a recordar avui una obra d'un incalculable empordanès, obra que, si no resta ignorada per tothom, ho és per molts dels excursionistes que visiten l'Empordà.

El cavall mascle del rei Jordi

Abans de la seva mort, el rei Jordi havia anunciat aquest esplèndid cavall mascle per a una exposició rural a Londres. La il·lustració representa l'animal en camí de l'exposició conduït per un mossò.

Ens diu el Sr. Pujol que no és excursionisme el sortir solament per a veure una muntanya o fer un passeig per mar, sinó que és necessari reunir en la nostra ànima un conjunt de coneixements per a capir a bastament la valor intrínseca d'una excursió.

Cal, doncs, consagrar la nostra constància a voler perfeccionar la nostra individualitat, educant el caràcter, que és educar la intel·ligència, la voluntat i la sensibilitat.

Si dediquem atenció a la terra que trepitgem, hem de posar els nostres estudis i la voluntat d'aprendre tot el que es refereix a mineralogia.

Bona ocasió es presenta a l'excursionista que visita Vilajuïga per a aturar-se a admirar el museu del senyor Ramon Margineda Duran, que, després d'una veritable pelegrinació, ha arribat a la capçalera dels seus afanys, reunint una extensa col·lecció d'importantes exemplars de mineralogia que constitueix un museu que és únic a la província.

El Sr. Margineda, per a poder portar a cap una obra de tanta importància, ho ha sacrificat tot, des de les hores del seu repòs i àdhuc els interessos, fins els atractius de la llar, les carícies de la família i les tertúlies dels amics.

Excursionista: no passis de llarg per aquest lloc. Entra-hi. Seràs rebut amb l'amabilitat i gentilesa pròpies d'un perfecte cavaller. El Sr. Margineda t'indrà explicant una a una totes les meravelles que se t'ofereixen als teus ulls. Veuràs coses interessants. En sortir notaràs una sensació de benestar. Hauràs après coses que potser no sables, i qui sap si hauràs adquirit algun coneixement més per a la teva digna actuació com a home davant del món!

Recorda't que l'amic Sr. Pujol ens diu que la nostra missió no és igualar a un rodamón. El nostre excursionisme s'ha d'engalanar amb la bella vestidura de l'ensenyament.

El procedir del Sr. Margineda és fer cultura. Noble i sublim procedir, que hem d'aprofitar nosaltres, quan l'ocasió ens permeti passar per aquells voltants.

Plomes més autoritzades que la meua s'han ocupat de l'importància de la col·lecció, de la varietat i nombre dels exemplars i de l'esforç ferreny del seu propietari.

Jo sols em limitaré a fer present des d'aquestes columnes l'ocasió que pot presentar-se a l'excursionista per a adquirir una major quantitat de coneixements culturals.

Les darreres entrades en aquest museu han estat: un esplèndid exemplar de marbre de Mahó, una Caledònia del Brasil, un marbre guix verd, també del Brasil, un exemplar de profit pultit d'Egipte (emprat per a construir la tomba de Napoleó I), dos interessants i xamosos troncs d'arbre petrificats de Melo (Uruguai) i una bomba volcànica de gros tamany dels volcans d'Olot. Darrerament també la gentil senyoreta Carme Mallorqui, mestressa nacional de Bordils, ha fet ofrena al dit museu d'alguns exemplars de mineral de ferro de les mines de Celrà.

Obra de tanta transcendència cultural, feta sense cap ajut, comprenem que hauria d'ésser protegida i subvencionada per la Generalitat de Catalunya.

L'Inspector dels Serveis Culturals de la Generalitat, senyor Subias, té la paraula.

Lluís CASALS

Cuideu - vos l'estómac
perquè és la base de la vostra salut

★
Jo vaig patir com vós, però em va curar el

DIGESTÓNICO
del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

TEATRE ALBENIZ

SOLAMENT
AVUI - DEMÀ, i PASSAT

PETER LORRE
EDWARD ARNOLD
MARSH en
CRIMEN I CASTIGO
La immorttal novel·la de Dostoyevsky llevada al lídreg pel geni de JOSEF VON STERNBERG
Un film Columbia

Això si que no!

Acabo de llegir un article en les pàgines femenines d'una revista, preguntant per què les dones no es declaren als homes... Diu l'articulista que si això en lloc de fer-ho els homes ho fessin les dones, el matrimoni guanyaria considerablement en benestar i en felicitat, perquè les dones "son mucho más sabias en problemas del corazón..." Després diu que "la mujer enamorada de su marido, por el hecho de estarlo, es ya feliz" i que "una mujer contenta y satisfecha irradia alegría y hace dichosos a cuantos la rodean" i vaja, comptat i debatut, l'articulista demana el traspass d'aquest dret al sexe femení.

I això si que no! Els homes no podem consentir-hi de cap manera. Només ens mancaria això! Llavors, fins a quin nivell baixariem?

Ara, encara que aparentment sembli al contrari, les dones són mestresses de tot. Els homes som una mena de titelles que elles fan actuar a la seva mercè. Sembla que portem els pantalons i elles ens roben fins els calcotets. Això ningú pot negar-ho.

La dona té un predomini tan gran sobre l'home, que arriba a inculcar-li les idees que ella vol, fent-lo amar-se com un anyell per "rebec" que sigui. De fet, qui governa en la família i en gairebé totes les coses de la vida, és la dona.

Una de les poques exclusives que queden a l'home és aquesta de triar-se la dona, que amb més o menys encert ha de portar-li els pantalons.

I digueu-me: ¿Hi ha dret que fins això ens vulguin prendre i ens vulguin humiliar d'aquesta manera?

Figureu-vos el que ens esdevindria si elles tinguessin aquest dret. Primerament hauriem d'afaitar-nos cada dia i passejar-nos contínuament, tirant l'am com elles fan, per a pescar una promesa. Hauriem d'escollir, vergonyosament, les paraules fora de to que ens dirien, quan ens trobarien al carrer. Hauriem de somriure sense ganes, acceptar cites i localitats que ens pagarien, per a fer-nos companyia en el cinema. I això duraria dies, mesos, anys... Duraria fins que un dia trobariem una noia que després d'una temporada de seguir-nos els passos i parar-nos a conversar a les cantonades, a l'últim es posaria sentimental i començant amb allò de "fa temps que t'estimo, que no menjo ni dormo per vostè", etc., acabaria la seva declaració poètica o difícil, segons la disposició natural de l'enamorada. I llavors nosaltres, commoguts, hauriem d'abaixar els ulls i envermellint com si no haguéssim trencat mai cap plat ni cap olla, respondriem:

—Parli amb els meus papàs... Quina humiliació! Quina vergonya si això arribés, veritat? Cap home que tingui una mica de dignitat pot permetre una cosa semblant!

Creç que si l'hora vingués, tots els homes estariem disposats a defensar aquest dret, que ens pertany d'una manera indiscutible.

Encara que elles siguin més sàvies "en problemas del corazón", els que han de declarar-se són els homes i després... Després ja ho sabem! Les que manen són les dones!

MON MELDA

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

- DE -

ELISSEU JUBERT ; JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, medicina interna), (malalties de la pell - cirurgia infantil) - cirurgia dels ossos i articulacions - fractures).

GABINET DE RAIGS X. — Raigs X transportables a domicili.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205

GIRONA

NOTÍCIES

Ha caído una espesa granizada sobre la comarca de Gerona. El granizo ha quedado localizado dentro de los límites geográficos del Geronés y, este fenómeno — contra la vulgar creencia, hija solo de un absoluto desconocimiento de las cosas agrícolas — ha sido altamente beneficioso para nuestro campo.

Muchas veces, el granizo es perjudicial, pero ahora ha redundado en enorme provecho para la próxima cosecha.

La tierra sedienta —no bastaron las lluvias anteriores— ofrecía el triste espectáculo de una plantación raquítica. La cosecha hubiera sido pobre porque el agua de las mencionadas lluvias — que, indiscutiblemente, fueron un gran bien — no habían penetrado en las entrañas de la tierra.

Las lluvias salvaron la cosecha pero, esta, se presentaba pobre. Pero la granizada de ahora ha proporcionado el riego apetecido. Más que riego es un abono magnífico, extendido sobre los campos.

La granizada cayó densa y abundante, pero las piedras eran de poca condensación y sin la pétreo dureza común. Ello hacía que, al caer, quedaban pulverizadas, sembrándose más a una nevada que a una granizada. Por este motivo las flores de los árboles frutales han quedado intactas. Tampoco han sufrido daño alguno las plantas leguminosas que en esta época presentan su mayor crecimiento.

Los bloques de piedra tenían riquísima consistencia. Al caer quedaban deshechos formando una espesa capa de nieve. Además al preceder un día de sol espléndido, la nieve se ha fundido sobre la tierra, prodigando sus insuperables beneficios.

Sobre el llano de Gerona, más que granizo o copos de nieve, han caído onzas de oro, que la tierra sabrá devolver en caudales de frutos.

Escola de tall i confecció SISTEMA MARTÍ

poguent obtenir en tres mesos de cursar els estudis títol de professorat

ANNA FERRER
PAS: UAL I PRATS, 20

Al veí de Riells, Joan Argemí Rosell, varen timar-li dos desconeguts del procediment de les almones, la quantitat de 2500 pessetes.

Ha estat detingut a Amer, el veí de Les Planes, Pere Grivè Tries, per haver furat dos bicicletes propietat de Josep Busquets i Lluís Pujolràs.

La varietat del temps ahir va ésser notable. De Figueres a la frontera no hi va ploure. De Bàscara fins a Medinyà hi va caure molta neu. I fins a Girona pedregada.

L'aigua va ésser abundant a la nostra comarca.

Farmàcia - Drogueria
Ortopèdia - Perfumeria
Centre d'Específics

Dr. Sagrera

Pujada del Pont de Pedra, 2
GIRONA

Medicaments garantitzats. — Despatx de fórmules amb productes d'origen.

—ESPLÈNDID PISO PARA ALQUILAR. — Cinco habitaciones. — Sol todo el dia. 70 ptas. Agua comprendida. Nueva del Teatro, 3, pral.

—VENC fonda-pensió per retirar-se del negoci, sita a Blanes, carrer Gilbert, núm. 1, propietat de Jaume Carles Pug.

—CASA per a vendre a Sant Feliu de Guixols. Carrer de Llevant.— Raó Calderers, 17, Girona.

En el dispensari municipal han estat assistits Antoni Mata, de 17 anys, que presentava una ferida a la mà esquerra, que es causà en un accident de treball; Josep Orri, de 42 anys, de ferides també en la mà esquerra, produïdes en un accident semblant, i Alfred Vilanova, de 24 anys, que es produí ferides en la regió parietal esquerra en baixar d'un tren en marxa.

CASA TÍPICA "LOS CARACOLES"

Especialitat en el peix fresc

Llagostes i pollastre a l'est a la vista del públic

Servei per coberts i a la carta

ESCODILLERS, 14 BARCELONA

A 50 METRES DE LA RAMBLA.

"CINEGRAMAS"

Inicia aquesta setmana una secció titulada "Crònica escandalosa d'Hollywood", escrita per persona que ha viscut en la metròpoli del cinema i que ens conta la vida que fan astres i estrelles al marge de la pantalla.

Publica, a més: Les pel·lícules d'episodis i els seus interès. — Conversa amb King Vidor, el primer favoregut amb la medalla de la Lliga de Nacions. — El decàleg amorós de Claudette Colbert. — Sylvia Sidney bat el rècord de brevetat en el matrimoni. — Micrófon internacional. — L'adveniment del color directe al cinema. — Actualitats.

AVIS

Narcís Peya, callista, notifica a la seva clientela, que des del dia 1er de març, tindrà el seu despatx al carrer de Ciutadans, 14-1er.

EL XVIII CONGRES CATALA D'ESPERANTO ES CELEBRARÀ EL 31 DE MAIG I L'1 I 2 DE JUNY, A LA CIUTAT DE MANRESA

L'atractiva ciutat de Manresa serà enguany l'escenari del XVIII Congrés Català d'Esperanto i dels XVIIens Jocs Florals Internacionals Esperantistes, actes que la Federació Esperantista Catalana ve organitzant en la segona Pasqua, des de fa 25 anys, amb creixent èxit.

Ha estat ja fixat el programa provisional dels esmentats actes esperantistes. Sobresurten la celebració del *Solemnisme dels Jocs Florals al Palau Conservatori* i el banquet, un cop acabada aquella festa literària.

Dignes d'esment són també: una representació teatral esperantista, concert per l'Orfeó Manresà i una excursió als bellíssims paratges que contorna el santuari de Queralt. La resta del temps serà dedicat a les sessions de treball de la Federació Esperantista Catalana, a visitar les bel·leses naturals i arqueològiques de Manresa, a un concurs de sardanes, a una sessió de cinema amateur, a una visita a l'Exposició Esperantista i a altres actes. Tot això permetrà constatar el progrés creixent de l'Esperanto i el relleu obtingut per la Federació Esperantista Catalana durant el seu llarg camí de 25 anys d'existència.

—ES DEMANEN varies mig oficines, aprenentes avançades i aprenentes. Sastreteria Quintana.

VERMOUTH

CINZANO

EL MILLOR APERITIU

Exigiu-lo en botellí individual que es garantia de lleghimitat

AGENT DE VENDES:

CASA VIDAL Ronda Ferran Puig, GIRONA
Telèf. 395

MOBLES

GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS

PREUS MAI VISTOS

GRANS REBAIXES

M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

COMARCALS

PUIGCERDA

El dia 20, dijous llarder, tingué lloc a les deu de la nit, a la sala del Col·legi Mercantil, el VII ball d'apartament i disfresses, que fou molt concorregut i animat, amenitzat per l'orquestra "Hemont".

Ha traspassat en una clínica de Barcelona, donya Anna Cumbal, propietària de la Fonda Puigcerdanesa d'aquesta vila.

Per al jove Blas Albarracín García ha estat demanada la mà de la senyoreta Maria Munt Jordana. La boda es celebrarà a primers de maig proper.

En el mercat del passat diumenge regiren els següents preus:

Pataques, a 24 pessetes els cent quilos; vedella, a 3'75 ptes. el quilo; caça, a 1'90 ptes. quilo; xai de llella, 5 ptes. quilo; xai, a 4 ptes.; porcí, 3'50 quilo; ous, a 2'25 la dotzena; gallines, a 19 ptes. el parell.

ST. JOAN DE LES ABADESSES

S'han vist molt concorreguts els balls organitzats per la colònia Lladet, amb motiu del Carnaval, en els quals ha actuat l'orquestra "Jab Sus".

—Han aparegut adornades els bancs consistorials i dels centres polítics amb motiu de la promulgació de l'amnistia.

—Aquesta setmana començarà la líqüens de gestos i expressions per la secció artística "Cinema Amateur i pla", la direcció de la qual amaria càrrec d'Antoni Serrat.

—Des del dia 24 ha començat a seves funcions bancàries, l'entitat Banca Arnús, la qual ha adquirit per a una de les seves sucursals, la qual que el senyor Antoni Pinyol possedeix en aquesta vila. El desenrotllament de dita casa bancària serà una gran millora per a tota la part industrial i comercial d'aquesta població.

—El proper diumenge celebrarà unió general l'Ateneu Obrer, per cobrir alguns càrrecs de Junta, als quals han cessat, per haver finalitzat el temps reglamentari.

MASSANET DE LA SELVA

Reposició de l'Ajuntament

Han pres possessió dels seus càrrecs els regidors d'elecció popular que foren destituïts per l'autoritat judicial; senyors Feliu Reyné Clua, Jaume Romaguera Serra, Jaume Puigdemont, Josep Turon Puig, Josep Rullí Tomàs, Emili Llimas Sells i Tomàs Prats Adroher.

Ha cessat en el seu càrrec el senyor interí d'aquest Ajuntament, senyor Angel Frigola Palol, havent pres possessió el que ho era en el mes de tubre del 1934, senyor Enric Bana Massa.

L'ESCALA

El passat dissabte, el que avui és el nostre alcalde popular, amic de gueres, i alguns altres amics d'oposició a la vila, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

La notícia que tots els passats dissabtes passats satisfacció poble.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

Seguidament, l'arribada de senyor Emili Llimas Sells, que pas del matí tingué en aigua, es traslladaren al veí de Bellocaire per a fer un partit de propaganda electoral. Les bones intencions no es pogueren veure coronades per l'èxit, perquè el calde d'aquell poble, senyor Cerdà reclamà la guàrdia civil de Torredembarques.

*Cura la
ulcera de
estómaco*
el
**ELIXIR ESTOMACAL
SAIZ DE CARLOS**

CARBONS
La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa
Julia Pallarés
Abans Bertran i Cia.
LA MÉS ANTIGA DE GIRONA
ANTRACITA, NOUS DE GALES, COK etc.
Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 — GIRONA
Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

VINS SELECTES
Conca del Gayà
PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU
Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrudona
Marca registrada DIPÓSIT EXCLUSIU:
COLMADO CANADELL
Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

A LOS HERNIADOS

El conocido ortopédico Prof. Dn. E. Gratacós Gabriel, autor de las creaciones «HERNIUS» en Girona

Donde recibirá gustoso a los que deseen encontrar al rápido alivio a sus dolencias con el famoso SUPER COMPRESOR HERNIUS AUTOMÁTICO (patentado) el más perfecto, científico y eficaz que existe y se conoce. HERNIUS gran resolutivo ideal, creado para vencer las hernias más difíciles a su total desaparición triunfa siempre donde todo lo demás fracasa. No lleva trabas ni tirantes bajo nalgas, no oprime, cómodo, ligero e invisible, permite los más rudos trabajos sin recordar jamás la hernia (por antigua y voluminosa que sea) convirtiendo los enfermos en seres PERFECTOS, ROBUSTOS, SANOS y OPTIMISTAS como antes de herniarse.

Si quiere acabar rápidamente con los peligros de su hernia, visite con toda confianza al conocido prof. en GERONA el jueves día 27 de febrero en el Hotel Italianos de 9 mañana a 1 tarde solamente.

Casa Central, Gabinete Ortopédico «HERNIUS»
Rambla de Cataluña, 34. — BARCELONA

FULETÓ DE L'AUTONOMISTA

Núm. 65

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

Sus labios estaban contraídos y secos, y su lívido semblante revelaba en co que lo agitaba.

Lo repetimos: en aquellos momentos era digno de compasión, porque sufría lo que apenas se concibe. Vió a la madre y al hijo que abrían una puerta y entraban en el último cuarto que por aquel lado había en el corredor.

Allí vivían, puesto que no habían llamado, sino que llevaban la llave y entraron como quien entra en su casa.

A su aposento se retiró el hidalgo y llamó a la señora Anastasia, que era su huésped, preguntándole:

¿No conocéis a una mujer, o más bien a una dama que con un mancebo habita en uno de los cuartos del corredor? Es viuda, según entiendo, el mancebo es su hijo y...

—La conozco como la conoce todo el mundo, porque la vemos entrar y salir y le damos los buenos días cuando la encontramos; pero con nadie se

trata, dicen que es una señorona de muchas campanillas y que tuvo mucho dinero; pero bien puede ser que lo de las riquezas sea cuento para interesar. Está enferma y la señora Petronila, que es la que alguna vez ha entablado con ella conversación y ha podido averiguar algo, dice que la enfermedad no tiene cura y que el mejor día se quedará muerta hablando, comiendo o yendo por la calle.

No preguntó más el señor Mateo, porque nada habían de decirle de interés.

La situación tristísima de aquellas dos desdichadas criaturas, probaba que el tesoro se había perdido, bien fuese porque don Luis no cumpliera sus deberes de hombre honrado, bien por otro razón cualquiera.

Ni remotamente pudo sospechar el miserable que aquel tesoro se encontraba muy cerca de él en la misera casa que parecía destinada para teatro de los sucesos más tristes, más extraños y más interesantes.

Pobre, sin amparo y sin defensa que

la de un niño, era lo más fácil cometer toda clase de abusos con la infeliz María.

Así lo pensó el hidalgo y no se equivocaba.

La circunstancia de habitar en el mismo edificio era ya una ventaja de gran consideración para que el criminal pudiese poner en práctica sus planes.

Pocos estorbos encontraría.

No era rico para pagar auxiliares; pero tampoco necesitaba muchos de éstos, y en último caso estaba decidido a gastar cuanto poseía, aunque se quedase en tan espantosa miseria que le fuese imposible vivir.

Dios quiso acudir en auxilio de la viuda, porque dos meses después y cuando el señor Mateo tenía preparado y combinado su plan y se disponía a descargar el golpe, cayó enfermo.

A los bordes de la sepultura estuvo bastante tiempo, y cuando cesó el peligro quedó tan débil que nada le era posible hacer sin esperar a que renaciese sus fuerzas. Recobró, por fin, el vigor que necesitaba para cometer el último crimen; pero entonces fué cuando se postro la desdichada María para no levantarse.

La fría losa del sepulcro se colocó entre el verdugo y la víctima; la mano helada de la muerte había desenlazado aquella situación como desenlaza otras muchas en este mundo.

La muerte representa un gran papel en la humanidad, no precisamente porque es el término de nuestra existencia,

sino por los planes que desbarata, por las consecuencias que produce la falta de una criatura en este mundo.

A los muertos no se les ama. Espiró María y se extinguió el fuego de la pasión del hidalgo.

¿Podía vivir aquel miserable sin que una pasión ardiese en su alma?

No era posible, y al concluir la de su amor impuro principió la de su odio al hijo de María, aquel hijo que era testimonio viviente de la ternura inmensa que ella había tenido para su esposo.

Empero, ¿qué podía el misero criminal contra un joven de gran inteligencia y de valor nada común?

Una sola mirada de Jacinto hubiera bastado para aniquilar al señor Mateo.

Para hacer mal a Jacinto era menester apelar a la traición, descargar el golpe alevosamente, y esto era muy difícil y exigía muchos medios de que carecía el hidalgo.

Principió por expiar a todas horas al mancebo; pero como con esto nada conseguía, concluyó por fatigarse y dejarlo.

Con la esperanza consoladora pasó el tiempo el criminal, y su esperanza era lo único que le hacía la vida agradable.

Aandando el tiempo y cambiando las circunstancias era muy probable que se le presentase la ocasión de satisfacer su odio.

Fija la atención en Jacinto, no pudo el señor Mateo fijarse en Pablo, y por

consiguiente tampoco hubo motivo para que sospechase que el tesoro se encontraba en aquella casa.

¿Llegó a saber el criminal que el hijo de don Alfonso amaba a la hermosa doña Inés?

Lo ignoramos; pero al punto que habían llegado las cosas era fácil que supiese, y entonces ayudaría a don Diego y trabajaría con toda su astucia toda su maldad en unión del sirviente.

En cuanto al hijo de don Luis, o sea don Juan Pacheco, poco tenemos que decir ahora. Cuando cumplió veintidós años abrió el pliego que para él dejó su padre y que no le sirvió más que para poner en claro los confusos recuerdos de su niñez. Desde luego cumplió sus deberes y hacer cuanto fuera posible para encontrar a don Alfonso y a doña María.

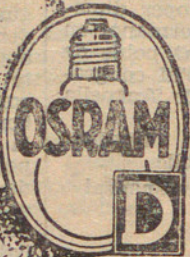
Cuando fué dueño de sus acciones salió de Burgos, vino a Madrid y estuvo cerca de un año haciendo pespasa; pero su trabajo fué tan inútil como su deseo.

Se dió a conocer al fiel Pablo, presentándole el trozo de papel, que volvió a guardar cuidadosamente en la vaina empuñadura de la espada.

Con talento, bastante instrucción, mucho dinero y ningún estorbo, quiso satisfacer su deseo de viajar, y dejó el corte para recorrer una gran parte de España y algo de Portugal, Italia y Francia.

Cuide su vista
empleando mejor luz

Espiral sencilla

Espiral doble

El nuevo cuerpo luminoso de doble enrollamiento

tiene en sólo 2 1/2 cm de longitud 3.500 espiras perfectamente visibles con lente de 100 veces de aumento. Es debido a esta obra maestra de la técnica, el que la lámpara Osram-D, consume hasta un 20% menos vatios por cada decalumen de luz. Al fin puede Vd. dar a sus ojos la luz que para ver mejor necesita, adoptando lámparas

OSRAM-D
las de más Decalúmenes de luz por watio consumido.

JARDINERIA PALAHE

CREACIÓ I RESTAURACIÓ DE PARCS I JARDINS

ESTUDI DE PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Les millors seleccions en arbres fruiters, rosers, dàlies, hortències, mimoses, pins, etc. etc.

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ. -- Grans viviers a STA. CRISTINA D'ARO

Jardí Central i Despatx. BOHERA. - S. FELIU DE GUIXOLS. - Telèf. 87